

lyder paa Forbedringshuus- eller Tugthuusstraf. Saaledes er Forholdet. Spørge vi nu, om dette i og for sig er en god Tilstand, om der er opnaaet noget væsentligt Gode derved fremfor ved den tidligere Tilstand, om de Forventninger ere gaaede i Opfyldelse, som man fra Begyndelsen af har stillet til dette nyere Systems Indførelse her, da skal jeg villigt erkjende, at vi endnu kun have en ringe Erfaring, idet der kun er hengaaet omtrent 4 Aar, siden Cellesfængslet blev taget i Brug, og det ganske vist ikke er muligt at danne sig en aldeles begrundet Forestilling om Systemets Henfigtsmæssighed i et saa kort Tidsrum; men jeg troer dog, at der allerede foreligger Adskilligt, der synes at tyde paa, at man er kommen til den Erkjendelse, at det i Grunden ikke er saa henfigtsmæssigt, som man har forestillet sig, at det vilde blive. Jeg skal i saa Henseende henvise til Fængselscontoirets i forrige Aar os meddeelte Meddelelse, hvor det er udtalt, at kun en forholdsvis ringe Deel, nemlig 38 pCt, af Fangerne i Cellesfængsel er bleven paa „nogen kjendelig Maade“, som det hedder der, forbedret, og der søies til, at for enkelte Fangers Vedkommende har den Tid, hvori de have hensiddet i Cellesfængslet, været for lang en Tid efter deres hele sjælelige Tilstand. Der siges, at man efter to Aars Forløb i Reglen har kunnet mærke paa de Fanger, paa hvem denne Straf overhovedet kan indvirke, at de have siddet for længe og ere blevene sløvede og flappede. I andre Lande, hvor dette Straffesystem anvendes, har man omtrent gjort en lignende Erfaring. Cellesfængslet er, som bekendt, oprindeligt en amerikansk Institution og er først kommet til Europa derfra, hvorpaa ogsaa Navnet „det philadelphiske System“ noksom tyder. Men i Amerika er man ikke længere saa begejstret for denne Strafart; der er høit ansete Mænd, som have haft Leilighed til at beskæftige sig med disse Forhold, der nu tvivle om Systemets Rigtighed, og, som det er gaaet i Amerika, saaledes er det gaaet i Europa, hvor man efterhaanden har optaget Systemet;

og saa der har man begyndt i høi Grad at drage Systemets Henfigtsmæssighed i Tvivl. Jeg skal blandt andet henlede Opmærksomheden paa en meget interessant Debat, der iaar har fundet Sted i det preussiske Deputeretkammer. I Preussen har man ogsaa en Strafanstalt efter Cellesystemet, nemlig i Moabit. Systemet blev under Debatten fra mange kompetente Sider angrebet, og Regjeringen kunde kun faae Penge til at oprette en ny Strafanstalt under den bestemte Forudsætning, at den ikke maatte indrettes efter Cellesystemet. Derimod har man begyndt i den nyere Tid at gaae en heelt anden Vej; man er kommen til at indsee, at man ikke kan opnaae Forbryderes Forbedring ved saadanne reent ydre mekaniske Midler, og er derfor flaaet ind paa en anden Fremgangsmaade. Det vil maaskee ikke være flere af de Herrer her i Salen ubekjendt, hvad det er for et Land, jeg sigter til, det er nemlig Irland. De Herrer ville vide, at Irland er et Land, der i høi Grad har været berhyget for sine Forbrydere. Tilstanden der var, da Overfængselsdirecteur Sir Walter Crofton overtog Ledelsen af Fængselsvæsenet, i høi Grad slet; han maatte tage fat med kraftig Haand, og det lykkedes ham at skabe et System, der har vakt hele Europas Beundring. Jeg siger hele Europas Beundring; ikke blot fra England — og det vil allerede sige Meget, at man der nedlader sig til at rose Noget, som kommer fra Irland —, men ogsaa fra Frantrig og Italien, hvor Cavour stærkt interesserede sig derfor, fra Belgien og Holland, ja endogsaa fra Rusland ere Folk strømmede til, for at see og lære at kjende, hvad der saaledes i al Stilhed er blevet udrettet i dette saa affides liggende og lidet bekjendte Land. Det er naturligvis ikke min Mening her nærmere at gaae ind paa at udvikle, hvori dette System bestaaer, da det vilde være for vidtløftigt, men jeg skal blot kortelig tillade mig at antyde Fremgangsmaaden. Straffangen bliver først, en kort Tid undergivet en Prøvelse i Cellesfængslet; man anvender altsaa ogsaa Cellesfængsel der,